

2. הכפיל (ארה"ב)

1. קאגמושה (יפאן)

הסרטים הטובים תשמ"א * הס

שיפשוף נעים שהוזכר כבר, ולאו דווקא לטובה. שאר מיבצעי החנופה לקהל, כמו פיצעי בנרות או עם ישראל חי, הוכיחו שלא די להתחנף, צריך גם לדעת איך. וכאשר התוצאה היא גם לא טובה וגם לא משתלמת, זה כאמת עצוב. לעומת זאת, צריך לציין שחנופה משופשת, כזאת שנוסחה כבר בעבר בהצלחה, מעליר תיה הוכחו שוב קבל-עס-יודעה. נורית, צ'ארלי וחצי וסנוקר, שאווררו בהקרנות תורות הקיץ, הביאו יותר צופים מכל סרט ישראלי אחר. פרט למחזיק בשיא.

הונגרים, רוסיים,

פולנים

לשיייה זו הביאה יותר צופים מן הסרטים האיכותיים, אם כך אפשר להגדיר את אותן הפקות אשר זכו לעידוד של הקרן לטורטייאיכות. עצם הפעולה של הקרן היא בוודאי מבורכת, והעובדה ששיייה מתוך עשרת הסרטים של השנה נהנו מעזרת הקרן, מצביעה בבירור על החשיבות שלה בתוך מיכלול התעשייה הישראלי. אבל התוצאות של סרטים אלה מדאיגות, ולו רק משום שמסתבר כי מה

שחקנית השנה:

ג'סיקה לאנג'

"הדור מצלצל פעמיים"

שחקן השנה:

טימותי האטון

"אנשים פשוטים"

ת אמינו או לא, הרגלי הצפייה בקול-נוע של הקהל הישראלי משתפרים. לא במה שנוגע להתנהגותו בבת-הקולנוע. בעניין הזה הוא ממשיך להתחרות בתרבות של גנייהחיות. אבל בבחירת הסרטים שהוא מעדיף יש בהחלט שינוי לטובה. זה נשמע מוזר, הלא כן? הרי גיימס בונד וסופרמן הם עדיין אלופים ושיפשוף נעים מחזיק עדיין בשיא השנתי הישראלי. אבל למרות הכל, אם צריך להצביע על המאפיינים של הסרטים שהוצגו השנה בארץ ועל מידת ההצלחה שלהם, לא היו אלה הפקות הענק של הוליווד או סרטי הבורקאס של ישראל אשר בלטו לעין, אלא דווקא התוצרת המיזרח-אירופית — שהחלה שוב לטפסף על המסכים שלנו, סרטים מטורפים מאמריקה ששוכרים את כל המוסכמות, וסרטים שמרכזם חזרה אל החיים בחיקי-המישפחה. כאשר קאגמושה מצליח ולבוש לרצח נכשל, ובשעה שאנגי ורה הוא להיט ואילו מסע בין כוכבים נופל למים, אי-אפשר להיות לגמרי פסימי. אומנם, מה שנוגע לתעשייה המקומית, המצב עדיין צולע מאד. מתוך עשרה סרטים חדשים שיצאו השנה אל המסכים, אחד בלבד יכול לטעון במצפון קטט שהחזיר את ההשקעה בו. הלא זה אותו

הסרטים הרעים תשמ"א * הס

2. מעגל לשניים (קנדה)

1. ניזינסקי (ארה"ב)